

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
Fax: +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Til

medlemmerne af Folketingets beskæftigelsesudvalg

Taastrup, den 26. september 2014

Sag 2-2014-00519 – Dok. 172180/jtn_dh

Vedr. reform af refusionssystemet

Kære arbejdsmarkedsordførere

DH vil med denne henvendelse henlede ordførernes opmærksomhed på den foreslåede refusionsmodels utilsigtede konsekvenser for borgere, som ikke forventes at kunne komme i ordinær beskæftigelse inden for et år. Mennesker med handicap er overrepræsenteret i denne gruppe. Langt de fleste har et ønske om at arbejde, men har behov for længerevarende indsatser som fx revalidering og ressourceforløb for at kunne komme i arbejde. Det er indsatser, som er politisk ønskede og har stor effekt i forhold til at opnå stabil arbejdsmarkedstilknytning. Det vil derfor være dybt u hensigtsmæssigt, hvis der gives et stærkt disincitament til at anvende disse redskaber i kommunerne.

Den foreslåede refusionsmodel medfører ens, faldende refusionsprocenter over et år for alle ydelser i beskæftigelsesindsatsen. DH er enige i intentionen bag refusionsreformen om at sikre et større fokus på at hjælpe borgerne til at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor bør refusionssystemet også indrettes, så kommunerne reelt får mulighed for at give den indsats, som den enkelte borger har behov for uden at skæve til økonomien. Det gælder i særlig grad for mennesker med handicap, som vil være i målgruppen for ordninger som førtidspension, revalidering, og fleksjob, der risikerer at blive påvirket negativt af et nyt refusionssystem.

DH håber, at ordførerne vil tage følgende med i de videre forhandlinger om en ny refusionsmodel:

- Der er en reel risiko for kassetænkning i det foreslåede refusionssystem, som risikerer at ramme visitationen til sygedagpenge, ledighedsydelse og andre ydelser, som medfører større økonomiske omkostninger for kommunen, hvis ikke refusionen udformes anderledes eller kommunerne kompenseres økonomisk gennem enten beskæftigelsestilskuddet eller udligningssystemet.

- Nytilkendelser af førtidspension bør ikke indgå i refusionsreformen, da det er en permanent ydelse til mennesker med meget nedsat arbejdsevne, som kun i få tilfælde kan opnå en forholdsvis lav arbejdsmarkedstilknytning, fx i et skånejob.
- Revalidering er et effektivt redskab til at hjælpe personer med begrænset arbejdsevne tilbage i arbejde, som bør fremmes i refusionsreformen frem for at straffe kommunerne økonomisk for at satse på den mere langsigtede og varige løsning i forhold til beskæftigelse, som revalidering udgør.

Kassetækning i det nye refusionssystem

Den model for et nyt refusionssystem, der er lagt frem af Økonomi – og indenrigsministeriet, forhindrer desværre ikke den kassetækning. Kommunerne vil stadig have incitament til at placere borgere på lavere ydelser som kontanthjælp frem for fx at tilkende fleksjob eller revalidering på grund af større omkostninger. Der er derfor en risiko for, at flere af de ordninger, som er med til at sikre personer med funktionsnedsættelser bedre muligheder for at få fodfæste på arbejdsmarkedet samt et rimeligt forsørgelsesgrundlag vil blive nedprioriteret i den kommunale beskæftigelsesindsats, da de har et højere ydelsesniveau sammenlignet med øvrige ydelser, som hovedsageligt er på kontanthjælpsniveau. Det drejer sig specifikt om førtidspension, revalidering, sygedagpenge og ledighedsydelse.

Lav refusion på førtidspension rammer skævt

DH er især uforstående over, hvorfor nytilkendelser af førtidspension skal være underlagt de nye refusionsregler. Formålet med reformen er at skærpe kommunernes fokus på at vælge den indsats og ydelse, som har størst chance for at bringe borgeren i beskæftigelse. Førtidspension er ikke et sådant værktøj, men en varig forsørgelse, når det er fastslået, at en person ikke kan blive selvforsørgende. Førtidspension er i forvejen på vej ud af den kommunale værktøjsskate, hvilket et fald på mere end 50 pct. i 2013 vidner om. Personer med alvorlige, varige handicap og deraf følgende yderst begrænset arbejdsevne oplever store problemer med at blive visiteret til førtidspension. Med den nye refusionsreform vil kommunerne økonomisk have et incitament til at visitere til en lavere ydelse, fx kontanthjælp, frem for førtidspension. Dette vil være dybt uhensigtsmæssigt og urimeligt over for personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen, hvor kommunerne ikke evner eller har evnet at iværksætte den rette indsats til rette tid. DH vil appellere til, at refusionen til førtidspension minimum gøres mere lempelig for forsat at sikre borgere med en meget nedsat arbejdsevne muligheden for et rimeligt forsørgelsesgrundlag indtil folkepensionen, når helbred eller handicap forhindrer reel deltagelse på arbejdsmarkedet.

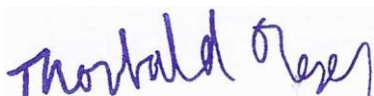
Refusionsaftrapningen

Beskæftigelseseffekten af revalidering er veldokumenteret, men alligvel er antallet af revalidender faldet fra omkring 21.000 til 13.000 alene fra 2009 til 2013.

Den gradvise nedtrapning af refusionssatserne over et år tager ikke højde for længden af de forskellige forløb, hvor fx revalidering eller ressourceforløb kan have en varighed på op til fem år, ledighedsydelse er tidsbegrænset, mens førtidspension er en permanent ydelse.

Det kan særlig undre, at revalidering nu risikerer at blive anvendt endnu mindre af kommunerne på trods af en dokumenteret højere beskæftigelseseffekt i forhold til andre indsatser under beskæftigelsesloven. Det rammer især mennesker med handicap, der gennem et revalideringsforløb gives en mere holdbar og langsigtet måde at generhverve en forbedret arbejdsevne inden for et nyt erhverv, hvor betydningen af funktionsnedsættelsen kan reduceres væsentligt og restarbejdsevnen dermed forbedres. Uddannelsesrevalidering er i den forbindelse særligt virksomt, fordi det giver mulighed for at gennemføre uddannelse og omskoling på andre vilkår og med bedre støtte og kompensationsmuligheder, end i det ordinære uddannelsessystem. I forvejen oplever personer med handicap problemer med at blive visiteret til uddannelsesrevalidering, fordi loven i praksis fortolkes, sådan at revalidenden skal kunne vende tilbage til ordinær beskæftigelse, hvilket ofte ikke er muligt for personer med handicap, hvis arbejdsevne heller ikke er tilstrækkelig begrænset til et fleksjob. De risikerer derfor at falde mellem to stole uden udsigt til at blive en del af arbejdsmarkedet. Refusionsreglerne bør indrettes, så kommunerne også får mulighed for at iværksætte indsatser med henblik på at øge beskæftigelsesmulighederne på længere sigt, herunder især revalidering, så personer med begrænset arbejdsevne også får mulighed for at komme tættere på arbejdsmarkedet.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen

Næstformand